

Anul revoluționar 1848 în Moldova

În primăvara anului 1848, în Moldova a avut loc o puternică mișcare revoluționară, prin care poporul român a început înscrierea sa în lanțul evenimentelor revoluționare europene. Nemulțumirile adânci ale majorității păturilor și claselor sociale împotriva Regulamentului Organic, a regimului său și a orinduirii în ființă, au dus la mișcarea revoluționară desfășurată la sfârșitul lunii martie, la Iași. În zilele de 27-29 martie, în adunări succesive, reprezentanții diferitelor pături și clase sociale ale Moldovei, grupind liberali-democrați ca Vasile Alecsandri ori Alexandru Ioan Cuza, dar și boieri liberali și chiar unii conservatori — ultimii ostili deosebi domnitorului Sturdza și nu regimului patronat de acesta — au dat curs nemulțumirilor și au căutat să le sintetizeze într-o petiție-proclamație.

Intocmită la 28 martie într-un comitet în care rolul cel mai de seamă a revenit lui Alecsandri, petiția-proclamație expunea în 35 de puncte revendicările moldovenilor. Documentul oglindea o atitudine destul de moderată, impunând mișcării de boierii conservatori care i se alăturaseră, dar, cu toate acestea, elementele liberal-democrate au izbutit să introducă în petiția-proclamație unele prevederi izbutite, a căror aplicare ar fi dus în mod practic la înlăturarea orinduirii feudale (înființarea gărzii cetățenești, dizolvarea Adunării obștești, desființarea cenzurii, garantarea liberă a individului obștești, responsabilitatea ministerială etc.). Refuzând să accepte cele mai înaintate prevederi ale petiției ce i-a fost prezentată, domnitorul Mihail Sturdza a trecut la o brutală înăbușire a mișcării, folosind pentru aceasta garda sa personală. Sute de revoluționari au fost arestați, unii au fost surghiuniți înăuntrul țării, iar alții au fost exilați peste hotare.

Dar înăbușirea mișcării leșene de la sfârșitul lunii martie 1848 a fost departe de a pune capăt mișcării revoluționare moldovene în ansamblul ei. Dimpotrivă, starea de spirit revoluționară s-a accentuat în întreaga țară. Lucrul acesta s-a vădit deosebi în lumea satelor, unde țărănimia, neînfrică, s-a împotrivit fățiș atît exploatării boierești cît și regimului domnitorului Sturdza. Lupta țărănimii s-a concretizat în refuzul sătenilor de a ieși la muncă pe moșii, dar și în acțiuni directe de împotrivire. Pînă și pe moșiile lui Mihail Sturdza țărăniile au refuzat să mai îndeplinească munca clăcii. Această situație revoluționară din lumea satelor a sporit atunci cînd au sosit știrile despre izbînda revoluționarilor munteni. În multe locuri țărăniile au trecut la atacarea fățișă a conacelor și în câteva centre s-a ajuns chiar — de data aceasta din inițiativa unor elemente înaintate din rîndul conducătorilor mișcării revoluționare — la organizarea țărănilor în cete înarmate, inzestrate cu steaguri tricolore.

DAN BERINDEI
secretar științific
al Institutului de istorie „N. Iorga”
al Academiei Republicii Socialiste România

(Continuare în pag. a 3-a)

Ședința Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

În ziua de 3 aprilie 1968 a avut loc, la Palatul Republicii, ședința Consiliului de Stat, prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

Au luat parte tovarășii: Emil Bodnaraș, Constanța Crăciun și Ștefan Peterfi, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat și Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Constantin Daicoviciu, Vasile Daju, Constantin Drăgan, Suzana Gadea, Nicolae Hudițeanu Athanase Joja, Ion Popescu-Puțuri, Cristofor Simionescu, Gheorghe Stoica, Ludovic Takacs și Iacob Teclu, membri ai Consiliului de Stat.

La ședință au asistat tovarășii Cornel Onescu, ministrul Afacerilor Interne, Ion Stănescu, președintele Consiliului Securității Statului, Adrian Dimitriu, ministrul Justiției, Aurel Vijoli, ministrul Finanțelor, Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii și Gheorghe Vasilichi, președintele U.C.E.C.O.M.

Consiliul a examinat și adoptat

unele decrete interesînd diferite domenii ale activității de stat și obștești și anume: decretul pentru organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne; decretul privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Securității Statului; decretul prin care se reorganizează Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole ca Departament în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii; decretul cu privire la modificarea decretului nr. 184/1954 pentru reglementarea sancționării contravențiilor, precum și decretul prin care s-au adus modificări decretului nr. 179/1962, privind impozitul pe veniturile organizațiilor cooperatiste.

De asemenea, Consiliul de Stat a ratificat Convenția Consulară dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Mongolă, precum și Protocolul pentru modificarea articolului IV al Convenției privind expozițiile internaționale, încheiate la Paris, la 22 noiembrie 1928.

Consiliul a rezolvat apoi lucrările curente.

Piața Unirii din Iași

Examenul de pe scenă

Păstrez și azi o scrisoare. O scrisoare mai veche adresată profesorului Teodor Frimu și interpretorilor din piesa „Dezertorul” de Mihail Sorbul. Autorul, V. Chioreanu, un sătean din Bonțida de lângă Gherla. „Ca spectator, ca cetățean al acestei comune — scria printre altele — sînt foarte mulțumit că am ajuns să văd în comuna mea așa lucruri minunate și spectacole ca la oraș”.

Păstrez această scrisoare, împreună cu alte amintiri despre formația teatrală din această localitate. Îmi amintesc că, la câteva zile după spectacol, după ce publicul ceruse „să se mai joace piesa s-o vadă tot satul”, l-am întâlnit pe profesorul Frimu în mijlocul interpretorilor. Discutau „felul cum trecuseră examenul pe scenă”. Am asistat la o analiză succintă în cadrul căreia instructorul formației atrăgea atenția interpretorilor asupra unor lipsuri și deficiențe din jocul lor.

— Teatrul la sate — mi-a spus atunci prof. Teodor Frimu — nu se mai poate face ca acum 10—15 ani. Publicul a evoluat, e pretențios, vrea să vadă artă adevărată pe scenă.

Mă gîndesc de multe ori, la discuția de atunci, mai ales că în ultima vreme, unii activiști culturali afirmă deseori că „oamenii nu prea mai vin la piesă de cînd au televizor”. Poate că au dreptate, că spectatorii de acolo preferă televizorul. Dar și-au pus ei oare întrebarea: la ce nivel se prezintă spectacolele de teatru în satul lor?

Am răsfățat, de curînd, la Casa de creație populară din Cluj, un dosar cu aprecieri ale specialiștilor asupra unor spectacole prezentate în ediția trecută a Festivalului de teatru „I.L. Caragiale”. Ele ridică, readuc în actualitate, probleme importante legate de calitatea unor spectacole, de unele carențe care se mai manifestă în mișcarea teatrală de amatori.

Alături de frumoasele aprecieri făcute la adresa multor formații, am întâlnit și referiri la spectacole de audecționat, la manifestări de elitantism, la neglijarea celor mai elementare cerințe ale artei scenice. Două exemple: într-o comună din fostul raion Năsăud — citim într-una din note — piesa Piatra din casă de Vasile Alecsandri „a fost prezentată fără decor, în costume obișnuite (nu de epocă)...” Interpretii din comuna Lozna de lângă Dej, prin spectacolul dat au lăsat o impresie proastă în rândurile spectatorilor. Ei nu cunoșteau bine textul, nu știau cînd și unde se termină piesa. Cortina s-a lăsat de câteva ori, ridicîndu-se de fiecare dată pentru a se mai rosti cite o replică pe scenă...

Formațiile care au reușit să țină pasul cu evoluția satului, cu dezvoltarea gustului spectatorilor, care s-au împus în mișcarea artistică cu realizări frumoase sînt acelea care au depus și depun o muncă stăruitoare pentru însușirea de către interpreți a mijloacelor artistice cerute de prezentarea pe scenă a unei piese.

Factorul hotărîtor în activitatea unor formații teatrale este instructorul. El depistează și selectează interpreții, cunoaște cel mai bine aptitudinile și limitele lor, îndrumă primii pași ai artistului amator pe scenă, este profesorul și educatorul de la care învață tainele acestei arte, mijloacele de expresie necesare și cel care le cultivă gustul și receptivitatea față de artă.

Pentru a reuși pe scenă nu ajunge în instructor sau o înfîlnire sporadică cu un actor profesionist. Sînt necesare o muncă susținută pentru cultivarea multilaterală a artistului amator, contactul lui nemijlocit cu arta teatrală profesionistă. La Bonțida, bunăoară, interpreții vizionează, deseori, spectacole teatrale din re-

ședința de județ sau cele de pe micul ecran și discută pe marginea lor împreună cu instructorul. La florești echipa de teatru are abonamente la Teatrul de stat din Cluj, ceea ce se răsfrînge și în calitatea spectacolelor prezentate de ei. Așa se explică faptul că la fiecare reprezentație sala este plină, deși se percepe o taxă de intrare de 2 lei.

Ar fi bine dacă în actuala ediție a festivalului, pe lângă alte rezultate s-ar înscrie și răspîndirea, generalizarea experienței frumoase a formațiilor de teatru amintite.

I. RADU

Scenă din piesa „Cocoșul cu două creste”, de I. Vlad, în repetiția formației de teatru a căminului cultural din Zărnești, județul Buzău.

CUM NE PURTĂM

Prinsoarea

Unde poate duce băutura? Ne-o arată cazul lui Constantin Șerbănescu din Frîncești-Vilcea. Ca să-i mai treacă urîtul, el a pariat cu niște consăteni pe o vadră de vin că va intra în căminul cultural și, de față cu cei prezenți acolo, va face anumite mășcări. Zis și făcut. După isprava (imposibil de reprodus aici), făptașul a băut vadră împreună cu cei care pierduseră pariul. Răsplata cea mare i-a dat-o tribunalul: doi ani și jumătate de închisoare.

Cum se simt cei care au făcut pariul, încurajîndu-l pe Șerbănescu la rău?

CUM NE PURTĂM

Rouă turbure

Roua e mărgăritar, limpede și curată ca lacrima. Rouă turbure, murdară, nu s-a pomenit decît în comuna vilceană Titești și anume... Rouă Mircea, scandalagiu, bătuș, spaima căminului cultural. I s-a dus vestea pînă la procuratură, unde a ajuns una dintre victimele sale, purtînd toate semnele făcute de Rouă cel turbure (în seara scandalului, cum ne-a confidat într-o discuție cinematografică, 120 de spectatori n-au putut vedea filmul).

Lui Rouă îi știne hangul un alt scandalagiu: Pompiliu Cojocaru, abonat la amenzi penale. Nu de mult, vrînd să-și verifice rezistența bocancilor, sa trăgăru a început să joacă șuturi în scaunele căminului cultural.

Nu s-ar putea găsi ac și de cojocul lui Cojocaru?

CUM NE PURTĂM

Ocupația: fără

Numele: Tutucă C. Vasile. Domiciliul: satul Copăceni, comuna Gura Vitioarei, județul Prahova. Vîrstă: 20 ani. Ocupația: fără. Adică tot face cite ceva: beții, scandaluri, bătaii. La cooperativa de consum a bătuț cinci femei. La căminul cultural, pe directoare și pe operatorul de cinema. A plătit amenzi, a făcut și închisoare, dar se pare că nu s-a lecuit. Bea și amenzi mai departe cu bătaia. Și mai sînt și alte poame ca el în sat, ve exemplul Stoica V. Gheorghe.

În acest timp, conferințele juriștilor și referatele miliției pe teme de educație s-au ținut numai la centru, în Gura Vitioarei. Satul Copăceni a fost uitat. Alde Tutucă își fac mendrele în liniște.

NICOLAE VLAHU

CRISTEA STAN, Sfințești, Jud. Teleorman. S-ar putea să izbutești mai tirziu. Deocamdată citeva versuri care par să anunțe reușita: „Vreau să arunc o grea răsufare Peste apele-aceste involburate...” sau:

„Iată, Argus se uită la noi cu o parte din ochi”

sau:

„Apoi ți-oi aduce cîntări în pahare” În același timp cîntări în pahare, naivități, inadvertențe de lexic. Citiți, studiați, cultivați-vă, scrieți, ștergeți, stăruinți — totul fără concesii. Spor la muncă!

NIC. I. IANCU, Bunești — Argeș. Ne-ați trimis niște inventare versificate. De pildă:

„Munți înalți, păduri bătrîne Și oi, turme pe la stîne — Dealuri pline de pomel, Vii alese berechet

Și așa mai departe. Ceea ce, vă rog să mă credeți, nu e poezie.

FLUERAȘ MELANIA, Polovragi, Jud. Gorj. Sînt nevoit să vă dau un răspuns negativ. Versurile sînt slabe deși, neîndoios, le-ați scris cu dragoste și pasiune.

CAROL BORA, Craiova. În general cuminți, cam dulcege, adeseori corecte, fără surprize. Poate, știi eu, cîndva...

CHELARU G. DAN, Pătîrlagele, Jud. Buzău. Amintirea poeziei ce o păstrăți mamei vă face cînte. Versurile însă nu. Sînt tare nereușite.

DUMITRU VASILE, Salcia, Jud. Teleorman. Din păcate poeziile dv. — chiar și „Cîntec sub o viță de vie”, care mi-a plăcut mult — nu se potrivesc „Albinei”. Mai încercați cu... optimismul cel 24 de ani.

NICOLAE MIRON, Oțezani, Jud. Vilcea. Unele versuri frumoase, ca de pildă:

„Cînd lumea se sfîrșise într-un corn La ora căzătoare-n somn de lut...” sau:

„Că-n marginea cuvintelor apui Tot nemireasă și cu cozi de griu...”

Pe de altă parte însă artificii, siluiri, imagini forțate, ca:

„Soarele de oase-ntr-un el” sau:

„gazda de oase-ntr-un el” Mai trimiteți.

ANA PETRILA, Hălăucești, Jud. Iași. Poate altele altădată.

VASILE IONESCU, Tâtaru, Jud. Ploiești. N-am găsit nimic publicabil. POPESCU I. RÎMNIC, Tîncăbești. Versificați ușor, ceea ce însă nu e suficient. Vă dorim sănătate.

PETRU TÂNASE, Sarasă, Jud. Sibiu. Cele trimise nu răspund exigențelor. În ce privește folclorul maramureșean, alegeți ceva bucați și expediați-le pe adresa redacției — dacă nu sînt cumva cunoscute prin tipărirea anterioară. Indicați cine, cînd și de la cine le-a cules, precum și vîrstă de informatorului.

EUGEN FRUNZĂ

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

AMORTIRE

Construit din birne în 1953, căminul cultural din Bistrița Bîrgăului, județul Bistrița-Năsăud, a ajuns în prezent de nefolositor. Cauza? Pe de-o parte, unele vicii de construcție, pe de alta proasta gospodărire. Ușile și ferestrele au stat deschise cu săptămîni, geamurile s-au spart ori au fost furate. Reuniturile dansante și horele, cite se mai sînt organizate în vechiul local de școală.

Lăsată în părăsire cîntece, dansuri și trișcași, înfîințată cu ani în urmă. Ea dă tot mai puține semne de viață, încît e cazul să ne întrebăm: cît va mai dura această amortire?

ISIP LEUCU

LA BĂRBULEȚU

Pe lângă spectacolele susținute de formația de teatru, brigada artistică, grupul vocal și echipele de dansuri populare, în comuna Bărbulețu — Dimbovița au fost organizate citeva acțiuni educative, dintre care amintim serile pentru femei pe teme: „Buna conviețuire în familie” și „Cum să ne organizăm căminul”. Cinematograful, în schimb, face notă discordantă, îndepunîndu-și pe săteni cu filme... mute. Așa s-a înfîințat cu filmul românesc „Procesul alb” din care nu s-a înțeles nimic. E cazul să se ia odată măsuri pentru repararea sonorului. Se aude?

VLAD MIHAIL

SERBARE

Căminul cultural din comuna Dragalina, județul Vaslui, a găzduit „Serbarea mugurilor ce vor înflori și rodi” susținută de elevii școlii generale. S-au remarcat numeroși interpreți, îndrumați și pregătiți de cadrele didactice. Astfel, din formația de teatru reținem numele talentaților elevi Geană Ștefania, Tărălungă Aurel și Ciubotaru Eugen, iar din echipa de dansuri: Pascal Tatiana, Costăchescu Ica. Honeziung Doina și Hotezatu Gabriel. Soliștii vocali și instrumentiști Cuțelaru Jana, Munteanu Geta, Andrei Dorinel și recitatorii Gonea Monica, Zanet Elena și Florea N. au fost răsplățiți de aplauzele spectatorilor.

P. S.-DELATUTOVA

ACUARELĂ DE PRIMĂVARĂ

A revenit primăvara. La Reșița și Hunedoara, oțelarii au văzut-o în fruntea alaiului de cireși înfloriți coborînd de pe dealuri spre porțile Cetăților de foc să-și scuture cele dintii înfloriri în șarjele închinatelor ei. Sus pe Bistrița Aurie, la Birjava sau la Leșul ursului, tăietorii de pădure și minerii au cules-o o dată cu cele dintii brîndușe. Pe Argeș a rostogolit soarele peste munți să ougă în lumina uriașă ce se naște aici. La Slatina, la Turnu Măgurele, la Ișalnița, s-a ridicat în piscul zidurilor să vadă orașele și satele românești la scara viitorului. Dă pînteni motoarelor la Porțile de Fier și strecoară glas vrăjit de fluier printre expozitiile de pe Lotru. E o primăvară tumultuoasă, o primăvară care vibrează puternic pretutindeni.

Pe șesurile și pe dealurile Focșanilor și Mînișului a leșit la dezgropatul viilor, iar în munții Cibinului și Rodnei a pornit cu oile spre piscuri albastre. Plugurile ară sub ploii

de cer senin, griul de toamnă verde și des ca peria foșnește înmîrezmînd vîzduhul, iar ciocirliile îmbătate de înălțimi cad ca niște bulgări de cîntec asupra brazdelor. Primăvara a transformat soarele într-o uriașă bidinea de argint în care moale turmele de miei jucăuși, mugurii care pleznesc, apele care se înseninează, catargele care vin și pleacă pe lungi cărări de azur, pădurile care freacă din zări în zări. Așadar, a revenit. Țara întreață a întîmpinat-o cu setea ei proaspătă de frumusețe și de împlinire. Sufletele și inimile oamenilor au înflorit și ele parcă mai bogat și mai înmîrezmat. Primăvara e prezentă în fiecare gest al nostru, în toată ființa noastră, așa cum e prezentă în seva arborilor și-n aripile păsărilor. Sub miinile ei începe ciclul trezirii, înfloririi și rodului, atât de vechi și totuși atât de tulburător, anticipînd toamna cea bogată cu cîntecele culesului, cu noi piscuri de beton și cleștar strălucind în senin, cu noi grădini ale soarelui și frumuseții. A revenit cu cocoarele și cu albinele, cu bucuria pămîntului aburînd cald în amurguri. A revenit deși parcă n-a fost plecată niciodată. Dar nici n-ar fi putut pleca, de vreme ce o păstrăm în inimi și-n vîrste, în năzuințe și-n împliniri. E al douăzeci și unulea an de cînd e aici, la noi, de la prispela mării pînă-n piscurile Maramureșului, în toate anotîmpurile, mereu mai senină, mereu mai împodobită și mereu mai tinără... Ascultați cît de înnebunite de soare și de frumusețe cîntă ciocirliile !...

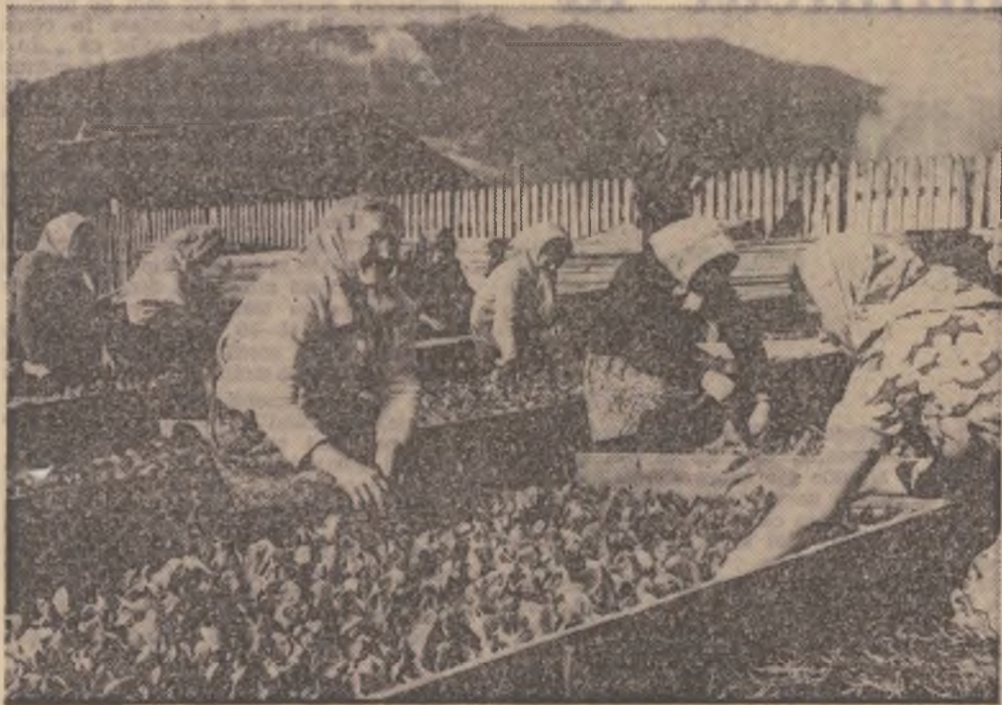
DRAGOȘ VICOL

Agenda agricolă

Lucrările agricole de sezon se desfășoară din plin. Datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii ne arată că, pînă la 28 martie, s-au semănat cu diferite culturi suprafețe care totalizează 1.126.000 hectare, adică mai mult cu 270.000 hectare față de aceeași dată a anului trecut. Începutul este promițător ținînd seama de faptul că la data cînd se cîtesc aceste rînduri, semănatul mazării este practic încheiat, iar al sfeclii de zahăr se apropie de sfîrșit (cooperativele agricole din județele Buzău, Dolj, Ialomița, Mehedinți, Prahova, Teleorman, Vâlcea, Vrancea și altele au și terminat). Este promițător pentru rezultatele bune obținute și la semănatul florii-soarelui, mai ales în sudul și vestul țării. La 28 martie 40 de cooperative agricole din județul Galați însămințaseră întreaga suprafață destinată acestei culturi.

Datele privind mersul lucrărilor agricole de primăvară ne înfățișează și situații mai puțin lăudabile. În același județ Galați, spre exemplu, se pot întîlni cazuri de slabă organizare a muncii, de nefolosire rațională a mașinilor și alte neajunsuri care duc la întîrzierea lucrărilor. Ce se poate spune, bunăoară, despre faptul că la cooperativa agricolă din Furceni, brigadierii nu știau ce să facă în dimineața unei zile însorite, bună de lucru, sau despre situația din Topoloveni, Stolnici, Pădurești și alte cooperative agricole din județul Argeș unde acum, în toila campaniei, o bună parte din tractoare nu lucrează din cauza lipsei de mecanizatori ?

Țîmpul călduros este deosebit de favorabil și lucrărilor în legumicultură, în vii și ivezi. În pregătirea pentru semănatul porumbului. Dacă semănatul legumelor în cîmp este destul de avansat, 91 la sută în întreprinderile agricole de stat și 78 la sută în cooperativele agricole (date existente la 28 martie), se constată rămîneri în urmă la plantatul legumelor în solarii, la semănatul și plantatul cepii, în pregătirea terenului pentru plantatul răsadurilor de legume timpurii în cîmp. Din știrile sosite la redacție reținem rezultatele bune obținute de către membrii cooperatori din Urlați, județul Prahova, care au reușit să planteze pînă acum peste 12 hectare cu viță de vie. Lucrarea este de mare însemnătate și se cere grabirea ei în toate unitățile din țară. Pentru aceasta este necesară pe lîngă o bună organizare și sprijin competent și operativ din partea direcțiilor agricole județene. Un exemplu bun în această privință se constată în județul Dolj unde de aproape o lună de zile 50 de specialiști dau asistență tehnică la amenajările pentru plantațiile pomi-viticole și pentru alte lucrări. Nu întîmplător unitățile agricole din acest județ sînt mai avansate cu toate lucrările de sezon.

C.A.P. Viădești județul Vucea lucrează la îngrijirea răsadurilor.
Foto: Petre LAZARESCU

Inul și cînepa plante ale trecutului și viitorului

În țara noastră cultivarea și prelucrarea inului și cînepii sînt îndeletniciri de veche tradiție. Aceasta o dovedesc și unele scene sculptate pe Columna lui Traian care atestă existența culturilor de in și cînepă în vechea Dacie.

Clima și solul țării noastre fiind deosebit de prielnice pentru cultivarea acestor plante s-a acordat o atenție deosebită dezvoltării acestei prețioase baze de materie primă textilă. Iată și cîteva date despre realizările obținute în acest domeniu. Cantitățile de tulpini de in și cînepă preluate în fondul de stat în anul 1967, față de cele realizate în anul 1960, au sporit cu 80 la sută la in și 47 la sută la cînepă.

Buni gospodari, membrii cooperativei agricole de producție au adus o importantă contribuție la sporul de producție realizat, obținînd în acest fel și venituri importante. Cooperativa agricolă de producție din Răucești, județul

Neamț, spre exemplu, a realizat pe o suprafață de 170 ha o producție medie de 5.370 kg tulpini de in la hectar în-casînd pentru această producție suma de 1,5 milioane lei. Aproape 2,5 milioane lei a obținut cooperativa agricolă din Biled, județul Timiș, care pe o suprafață de 220 hectare a realizat o producție medie la hectar de 7.850 kg tulpini de cînepă. Exemple de acest fel sînt multe și ele dovedesc posibilitățile de a se obține o producție sporită de in și cînepă la hectar, fără a fi nevoie să se mărească suprafețele însămințate.

În ultimii ani au fost luate măsuri multilaterale și pentru dezvoltarea capacităților de producție și lărgirea sortimentelor în industria prelucrătoare a inului și cînepii din cadrul industriei ușoare. S-au construit întreprinderi noi (topitorii, filaturi, țesătorii) iar cele existente au fost dezvoltate. Astfel, în anul 1961 a fost dată în funcțiune noua

țesătorie „Intex” din Păulești, județul Prahova, cu o capacitate de producție de aproape 8 milioane m.p. țesături subțiri de in-cînepă pe an. În acest an la Ulmeni, județul Maramureș, a fost dată în funcțiune o topitorie de in, iar la Sînnicolaul-Mare, județul Timiș, o topitorie de cînepă. Se desfășoară lucrările de construcție a unei fabrici de țesături groase de cînepă la Negrești, județul Satu-Mare. Au fost dezvoltate o serie de topitorii de in și de cînepă (Joseni — județul Harghita, Vaslui — județul Vaslui, Palota — județul Bihor și multe altele), filatura de in-cînepă de la Fălticeni etc. Merită subliniat faptul că, atît noile unități cît și cele dezvoltate au fost dotate cu utilaje moderne, care au permis extinderea unor procedee tehnologice avansate ca: topitul aerob, albirea continuă a țesăturilor, utilizarea fibrelor sintetice în amestec cu cele de in și altele, care asigură produselor o calitate mult îmbunătățită.

Ca urmare a dezvoltării bazelor de materii prime și a capacității de producție s-a dezvoltat considerabil și producția firelor și a țesăturilor de in și cînepă. În anul 1967, spre exemplu, valoarea producției globale în industria inului și cînepii aproape s-a dublat față de 1960. Dacă în trecut țesăturile de in erau folosite numai pentru lenjerie sau articole decorative, astăzi ele sînt folosite și pentru îmbrăcăminte exterioară (rochițe, sacouri etc.) pentru femei și bărbați. Foarte reușite sînt imprimeurile, șantungurile, țesăturile la modă realizate din fibre de in și de in în amestec cu bumbac sau cu fire sintetice. Olandina din in, țesăturile pentru lenjerie de pat și de corp realizate din fire pieptănate, fire fine de in sînt mult apreciate de cumpărători. Husele pentru mobilă și alte țesături decorative sînt bine primite atît pe piața internă cît și la export. Pentru că, țesăturile de in sînt mult mai solicitate și apreciate în străinătate, creatorii de contexturi și de modele din întreprinderile acestei ramuri a industriei ușoare își îndreaptă atenția spre valorificarea bogatelor tradiții ale artei noastre populare, realizînd desene inspirate din motivele naționale. Aceasta ridică mult valoarea estetică a produselor.

În viitor, se prevede dezvoltarea pe mai departe a industriei inului și cînepii. Aceasta înseamnă mai multe fire, mai multe țesături pentru piața internă și externă spre satisfacția cumpărătorilor pe de o parte și a producătorilor care pot realiza venituri bune pe de alta.

Ing. ADRIAN PETRESCU
director general în
Ministerul Industriei Ușoare

Anul revoluționar 1848 în Moldova

(Urmare din pag. 1)

Deosebit de însemnată a fost și contribuția pe care revoluționarii moldoveni au dat-o în timpul evenimentelor din 1848 prin întocmirea unor programe, în care au fost sintetizate năzuințele mișcării de eliberare națională și socială a poporului român. „Prințipiile noastre pentru reformarea patriei” — program întocmit de un grup de revoluționari moldoveni în luna mai la Brașov — în care se prevedea între altele împrăștierea țăranilor fără despăgubiri și Unirea Moldovei și Țării Românești într-un stat neatîrnat, ca și „Dorințele partidei naționale în Moldova” — program amplu alcătuit de Mihail Kogălniceanu, în luna august 1848, în Bucovina — au reprezentat documente de o neprețuită însemnătate pentru mișcarea de

eliberare românească și ele au folosit ca un îndreptar nu numai în timpul evenimentelor revoluționare de la 1848, ci și în următoarea jumătate de secol cînd a fost constituit statul modern român.

Deschizînd șirul luptelor revoluționare de la 1848, mișcarea revoluționară din luna martie de la Iași — legată apoi indisolubil de puternicele lupte ale țărînimii și de elaborarea programelor de către fruntașii mișcării de eliberare — apare ca un moment de seamă în ansamblul evenimentelor revoluționare românești de acum 120 de ani. Prezenți alături de revoluționarii munteni și transilvăneni, revoluționarii moldoveni au dat o contribuție de seamă revoluției românești de la 1848, în asamblul ei, și cele trei zile de luptă de la sfîrșitul lunii martie se înscriu în istoria modernă a României ca pagină de început al luptei care va avea ca rezultat final transformările hotărîtoare prin care a trecut poporul român cu un veac în urmă și care au dus la crearea României moderne, unitare și neatîrnate.

„Pe zi ce trece, revista Albina devine tot mai îndrăgită de cooperatorii agricoli din Boteni-Argeș“ ne scrie tov. Ion Ghinescu. Dovada? „Celor 111 abonamente existente la începutul anului în Boteni, li s-au adăugat recent alte 20, prin strădania difuzorului voluntar I. Iacob și a factorului I. Chelcea“. Mulțumim corespondentului nostru pentru această veste și așteptăm articolele făgăduite.

Din comuna Vorona-Botoșani, ne scrie noul nostru colaborator și prieten, învățătorul Haralambie Lupu: „Avem în Vorona 16 abonamente pe câte 6 luni și 36 pe câte un an, făcute de factorii C. Corneanu și M. Humeniuc. Este posibil însă și chiar ar trebui să fie mărit numărul de abonamente la Albina, revistă iubită de cititori. De aceea, pare ciudat că din colecția bibliotecii comunale lipsește tocmai revista Așezămintelor culturale“. Despre absența Albinei la unitățile culturale sătești din județul Botoșani ne-au informat și alți corespondenți. Comitetul județean de cultură și artă găsește că această situație este normală?

Bătrînul țăran Toader Hrib din comuna suceveană Arbore, care, stringind o viață întreagă obiect cu obiect, și-a transformat casa în muzeu de istorie, etnografie și artă populară, ne scrie: „Revista Albina a publicat un articol cu titlul Păstrători de frumos în care este vorba și despre muzeul meu. Am ex-

PRIETENII ALBINEI

pus revista în muzeu, ca să o vadă toți vizitatorii și să fie păstrată pentru generațiile viitoare“. Îi urăm lui moș Toader, vestit muzeograf amator, ani mulți și fericiți.

„În Bistrița Birgăului, județul Bistrița-Năsăud, avem 3 oficii poștale (comuna fiind răsărită) și numai 29 de abonamente la revista Albina“, ne scrie tov. Isip Leuca, arătând că, fără îndoială, numărul acestora poate fi mărit și că el își va da toată osteneala. În ce ne privește, li asigurăm pe cititorii noștri din această comună că vom publica tot mai multe articole și reportaje despre frumoasele meleaguri care l-au dat pe Coșbuc și că am reținut spre publicare înseși veștile trimise de prietenul Isip Leuca.

La pagina „Școala și familia“ a apărut articolul intitulat „Bunicii la școală“ privind o acțiune educativă organizată de cadrele didactice din comuna Marga, județul Caraș-Severin. Astfel — cum ne scrie profesorul Dumitru Jompan, autorul articolului mai sus amintit „cel 103 cititori din Marga pe care l-am abonat la Albina au putut lectura un articol despre ei, în revista lor“.

„Și în comuna noastră sînt destul de mulți abonați la Albina și anume 70, majoritatea fiind cooperatori agricoli“ ne aduce la cunoștință tînărul Aurel Oancea, din satul Richiș-Sibiu, exprimîndu-și dorința să devină corespondent al revistei noastre. Coloanele Albinei vă stau oricînd la dispoziție pentru articole interesante și utile, tovarășe Oancea. Le așteptăm cu drag.

UN SAT

PLAIURILE ȚĂRII

De aici a început istoria Moldovei. Aici a poposit cu peste șase secole în urmă Dragoș Vodă, —statornicind capitala noului stat din preajma Carpaților Orientali. L-au atras frumusețea locurilor, înflorirea uimitoare a acelei așezări de meșteșugari și negustori, și oameni de muncă ai pămîntului. Îndată s-au ridicat noi construcții din piatră și lemn, materialele obișnuite pe aceste meleaguri. Zidul de pămînt și grinzi enorme a fost reparat, întărit. Drumurile de intrare și ieșire din oraș au fost pietruite. Apa riului Moldova învirtea mori, pive de pănură și alte postavuri, aducea păs-trăvul cel mult căutat la mesele boieresti.

Au trecut șase sute de ani și nimic din ceea ce a atras atunci pe voevodul maramureșan nu se mai cunoaște. Doar frumusețea locurilor. Pădurile au fost curățate, holdele și finetele dînd oamenilor mai multe posibilități de trai decît stejarul și fagul și carpenul. Apa Moldovei a fost indiguită, cumințită. Nu mai poartă mori, dar murmură cîntecele de demult, culese în tot lungul zbuciumatului ei drum din pădurile Voroneșului și Humorului pînă aici. Culmile Pleșului, sub care stă pitită mănăstirea Neamțului, ale Pipirigului și Stînișoarei închid zarea spre miazăzi. Dealurile domoale ale Moldovei rotunjesc cercul spre Suceava, Fălticeni și Tîrgul cel Mare al Romanului. Adunat ca aricii sub poalele pădurilor, așa stă satul Baia de azi, mindria de altădată a unui stat tînăr. Aici poposise cu dragoste Dragoș. Aici s-a oprit cu fală un rege de la Buda, în drumul său războinic către Suceava. Și de aici a fugit pe cărări ascunse, rînit la trup și fără suflet, fără oaste și fără glorie, urmărît de puțina dar viteaza oaste a lui Ștefan. Biserica Albă stă mărturie acestei liniști. Și voevodul Petru Rareș a înălțat aici o biserică. Și Alexandru cel Bun, înaintea lui Petru Rareș, construiește o episcopie catolică. Oamenii trăiesc aici în plină istorie. Frumusețea zărilor limpezi, a poenilor înflorite au trecut-o pe izvoadele în negru ale cămășilor albe — minunatul costum popular moldovelesc. Murmurul apei și al pădurilor l-au pecetluit în cîntec și în horele cele mindre. Și dacă trecutul satului cunoaște clipe atît de mărețe, prezentul e la fel de luminos. Un sat, dar un sat în care frumusețile, și tradițiile, și istoria, și transformările socialiste ale Moldovei se împletesc la dimensiuni de balade.

VINICIU GAFIȚA

Nu s-ar putea spune că sâtenii din Dumbrava Roșie-Neamț nu vin la cîminul cultural. S-au obișnuit oamenii cu cite un film, o conferință, uneori un simpozion sau un spectacol artistic adus de la Piatra Neamț ori susținut de formațiile proprii. Dar localnicii vin agale, „pe-ndelete“, după ce termină toate treburile pe acasă, iar programul începe, bineînțeles, cu întîrziere, cînd sala cîminului se umple mai mult de jumătate. Așa s-a întîmplat și deunăzi, deși cei însărcinați cu „mobilizarea“ au anunțat că la cîmin se prezintă de astă dată ceva frumos.

Cortina s-a deschis ca de obicei și la masă — iar la masă! — iată-l pe președintele cooperativei agricole, Nicolae Asavei, cu inginerul agronom și cu două brigadiere. În mijlocul lor, directorul cîminului, profesorul Petru Dimon. „Unul se va ridica și va începe să vorbească, dacă nu să ci-

Divertisment duminical la DUMBRAVA ROȘIE

tească“, gîndeau spectatorii. Dar iată că s-a pornit sus pe scenă o discuție, așa, de la om la om, despre treburile actuale ale cooperativei, însămințări, sarcini imediate, perspective, încît cei de pe scenă parcă nici nu știau că zeci de ochi îi urmăresc atent. Să fi durat totul vreo 15 minute... Sala aflate însă lucruri interesante.

Cortina a dat să se închidă iar unii spectatori să iasă din bănci pentru a trage afară o țigară, gîndind că de-abia de acum încolo începe... conferința! Dar s-au tras înapoi pe scaune, deoarece în sală s-a făcut întuneric. O muzică săltăreață, și pe ecranul fix, de totdeauna, au început să apară imagini. Film! Nu, nu e film. Sînt poze, fotografii. Oamenii cunoscuți pe ecran. Iată-l pe președinte la cîmp. Un tractorist își pregătește tractorul. Uite și

brigada legumicolă la răsadnițe. Și o voce, pe fond muzical, ca la jurnalele de actualități, explică: „...ales pentru dumneavoastră citeva imagini semnificative din munca acestor oameni pricepuți, der de toată lauda — tractoriștii Cojocaru M., Poloboc Ilie, Panțiru Nicolae, Tîfru Ioniță. Șeful brigadă Moisei Nicolae, pe care îl vedeți acum, n declarat că toate mașinile sînt bine pregătite pentru campanie“. Apoi, fotografiile făcute la grădiniță înfățișează pe legumicultoarele Damian Lu Scutary Maria, Boghia Maria și altele, îngrîș firavele plante, înlocuind sticlele sparte, aeris serele. Și așa, tot 15 minute, oamenii s-au recur cut și au recunoscut pe alții în plină activitate, ac pe ecran. Le-a plăcut acest jurnal local de actua tăți, ingenios conceput. (Cu citeva zile înainte, s surprins aspectele pe peliculă, s-a pregătit tex s-a înregistrat pe banda de magnetofon și s-au fă repetițiile pentru sincronizarea textului vorbit imaginile proiectate la epidiascop).

Nu se încheiaseră comentariile asupra ce văzute pe ecran cînd, pe scenă, au apărut învî toarele Maria Lungu și Gabriela Surica, prezent în citeva minute rubrica „Știați că...?“ Toți, nu ochi și urechi. Pentru că, de fapt, acolo, pe scen se spuneau iarăși lucruri interesante, despre despre viața și munca lor, chiar dacă unele e puțin neplăcute auzului, de pildă: „Știați că... raza județului Neamț sînt comune în care s terminat încasările la contribuția voluntară nească, iar comuna noastră se situează printre c mult rămase în urmă?“ Dar s-au bucurat că „ primăvara aceasta se vor sădi pe marginile șos și în spațiile verzi amenajate în comună, pe 500 000 de flori“. Au mai aflat că „...în anul numărul noilor născuți a fost în comună de : față de 120 copii născuți în 1966 și s-a plătit su de 65 000 lei mameilor care au născut mai mult doi copii“ și multe altele asemenea.

Cînd s-a tras cortina, nimeni nu s-a ridicat plece. Așteptau, doar o mai urma ceva. Și au a în continuare cite ceva din trecutul orașului Pia Neamț. Muzeograful Aurel Buzilă i-a purtat oameni, cu ajutorul diapozitivelor colorate, prin comorile aflate la muzeul din oraș. Mulți au devu atunci prietenii muzeului, dorind să-l viziteze c vor ajunge cu treburi, la oraș. Iar ca închei după aceste 45—50 de minute de almanah secvențe, elevii școlii au prezentat montajul mu cal-literar „De la strămoșii mei pînă la tine“.

La urmă, oamenii s-au ridicat anevoie de scaune, regretînd că totul s-a sfîrșit. Petrecus aproape două ore plăcute, distrîndu-se și afl noutăți, gustînd interesantul almanah cultural rezat de intelectualii din comună și de invitații cu mijloace de fapt simple, dar care au spart, îndrăzneală, niște tipare. Cîțiva oameni înlimoși gîndit mai mult, și-au lăsat în voie imaginație astfel, cu puțină fantezie, aparatul de fotograf diascopul și magnetofonul s-au alăturat talent artiștilor amatori într-un spectacol atractiv, car prilejuit satisfacții atît publicului cit și realizat lor.

Există oare lăcaș cultural sătesc unde aseme reușite să nu poată fi înregistrate? Bineînt că nu!

ȘERBAN RĂDULESCU

Familia Scarlat Canta intră în pos omorului făptuit de Chiriță Drăcea, s Scarlat, Gheorghe Canta. Zulnia Cant dînd giuvaerul ca peșcheș turcilor. În Zoe, în planul său, dar aceasta împot fiază în locul ei pe linca lui Onofrei ducul Alexa Cerbu, logodnicul Ilincăi răvaș, să-l ducă la unchiul ei, Alexan și cere să-și vadă nepoata. Adormită în pahar, Zoe nu reușește să-i spună zandru plecuse, Zoe își revine și, aji castel încercînd să-l ajungă din urmă, duci sînt biruiți și luați de poteră. Pe Drăcea, care, din porunca Zulniet, o p de plecare spre schitul Durău. Se ab după care pornesc cu toți la drum sp lor, le ies în cale și tau una din cele t haiducii, în afară de Neicu și Ceterași lui.

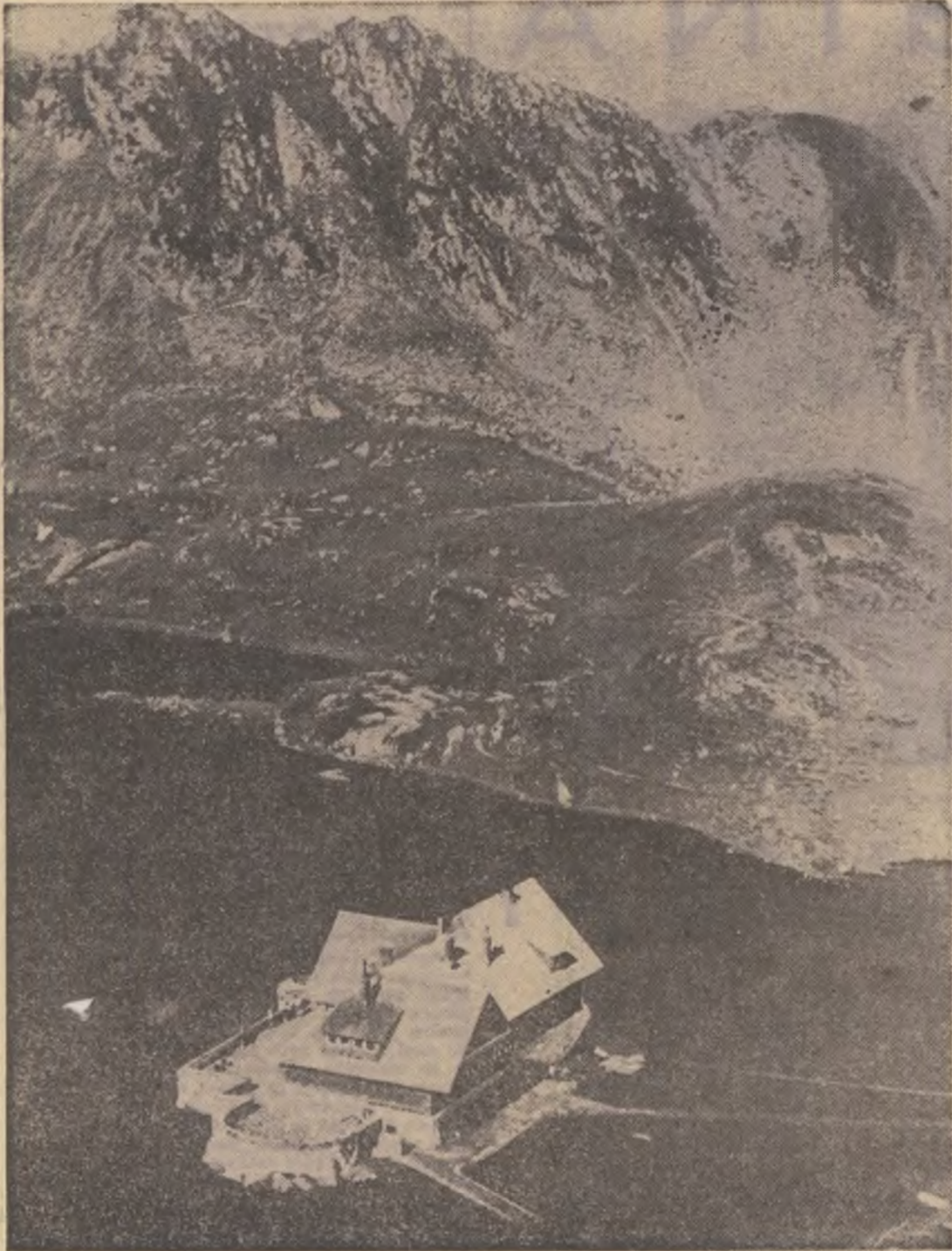
DIAMANȚ

Roman de DI

Desen de NI

Ca iedera Zulnia s-a lipit de dîns și l-a îmbrățișat cu nesăț: — Ce bărbat puternic ești!... Dar tocmai în clipa aceea Scarlat intrat în chilie, a auzit ultimele cuvî ale căpitanului și s-a oțărît, nevoir și caraghios: — Vă bucurați degea — degeal desfrînaților... — Cum... degeaba? — Uii!, zălu — zăludo că frate-m a aflat — a afla... știe că diamantul n

ÎNNOIRE

De-as' noapte alta parcă e grădina,
Dau muguri vii, clipesc timide foi.
Caișii-n rufe dalbe, crude, noi,
In aer iar se leagănă albina.

Miroase-a iarbă, a miere grea, a floare.
A gîrlă nouă, a pămînt zbicit,
Pe iaz și-apeacă părul înfrunzit
Cucernicele sălcii curgătoare.

Din zarea adîncă, tînră, albastră,
Așa cum cade, lină, an de an,
Curată, albă, ca de porțelan,
Pe casă-a poposit și barza noastră.

Ca fluturii copiii se-nmulțiră —
In soarele ce plouă cristalin,
Atîta zarvă-n uliți pruncii țîn,
Atîta se-mbulzesc și se răsfiră,

Că ochii mi-i întunec de plăcere
Și-ascult și-mi vine-tot să tot ascult
A vieții busnă, fragedul tumult,
Nevinovata lor învăpăiere.

Mai vin către amiaz și niște plete
De vînt molatic, însă nu e frig.
Oglindă stau ferestrele-n cîrlig
Și ușile-s larg date de părete,

Să treacă pragu-n straietele-i măiestre
Măritul Prințul, soarele frumos,
Ne este neamul zdravăn, sănătos
Și fete-avem cu carte și cu zestre.

Răsufilă-adînc ogorul spintecat
De pluguri tari! Se desvălește via.
Năpraznică, s-avîntă ciocirlia,
In cerul mare, desprimăvărat!

Cînd, gros, amurgul voile adună,
Cît un grăunte numai cite-o stea,
In Capricorn, spre draga obștea mea,
Răsare, umed, viu, un colț de lună.

Apoi, in boltă, aștrii, vetre-vetre,
Și-n farmec greu, o zi de trudă-nchei.
La gîrlă, cîntă dulcii brotăcei,
De parcă-ai scutura in palmă pietre.

N. CREVEDIA

14

întului negru în urma
or, asupra fratelui lui
pună mîna pe domnie
atragă și pe fata lor.
Scarlat și Zulnia în-
l, e prezent însă hai-
mînează lui Alexa un
andru sosește la castel
f strecurat de Zulnia
De-abia după ce Ale-
Alexa fuge călare din
o, Alexa și ceilalți hai-
pre ocnă, întilnesc pe
Zoe. Zulnia dă ordin
mănăstirea Pingarași,
iducii se țin pe urmele
Urmăriți de poterași,
rcuți în Piscul Șolmu-

— Tot eu vă scot și din încurcătura
asta. Am născocit ceva foarte... foarte
grozav, cu care să-l păcălim pe Jupin
Alexandru.

— Cu-cum? În ce — în ce fel?
— Veți vedea! a rinjit Drăcea, tai-
nic.

În Piscul Șoimului, între stînci, zilele
acelei veri păreau mai fierbinți ca ori-
unde în valea Bistriței.

Istoviți de sete și de foame, cei patru
haiduci ciuguleau cite o frunză de ște-
vie sau de măcriș, ori adunau bolovani
și lemne să întărească locurile pe unde
ar putea urca și pătrunde poterașii.
De cinci ori i-au asaltat pînă acum și
tot de atîtea ori i-au dat peste cap.

După clocotul luptei, tăcerea a co-
borit peste munți ca o ceață nevăzută.
Răcoarea se ridică, binefăcătoare, din
albia Bistriței. Undele foșneau mătăsoș.
— Cîta apă curge pe Bistrița...

— Și noi ne uscăm de sete, a urmat
Alexa cu suspinul. Să întindem cămă-
șile pe stînci, să culegem rouă ca să
ne mai răcorim buzele.

— Dacă nu plouă, a ridicat Ursu dez-
nădăjduite priviri spre cerul senin și sec
ca sticla, ne uscăm, aici pe stînci, mai
dihai ca Simion stîlnicul.

Cîteva ceasuri au povestit, au privit
sclipărul stelelor, au ascultat țîriitul
greierilor și, din cînd în cînd, și-au
răcorit buzele cu roua căzută pe că-
măși, pe frunze, pe iarbă.

Pe malul Bistriței, în fața satului
Oanțu, călare, cu pumnul în șold, plim-
bindu-se încolo și-ncoace, Drăcea pri-
veghea douăzeci de lucrători. Și ce fă-
ceau acei lucrători, în mare grabă?
Construiau o plută largă, mare, cu po-
dea groasă și bine geluită peste butuci,
cu o casă cu acoperiș în două ape, la
capătul din urmă, unde stă dălcăușul.
Vizitiul Chiper așeza scînduri la pereții
casei. Ilinca îi da scînduri și cuie, ca în-
tr-un fel de joacă, în care parcă fiecare
dorea să afle gîndurile și simțămintele
celuilalt. Drăcea îi muștrăluia pe toți.

— Dați-i zor! Zor, trîndavilor!... Chi-

per, bați cu milă, parc-ar fi de mămă-
ligă, nu de fier.

Striga, se frămînta, lovea cu girba-
ciul, dar n-o pierdea din ochi pe Ilinca.
Fata nici nu-l lua în seamă.

— Nu te cernești, Jupinișo?
— De ce?

— Pentru că au și-nceput să se a-
dune corbiș să ciugulească stîrvurile
celor prinși în Piscul Șoimului.

— Ei, căpitane Chiriță Drăcea, și-a
înălțat fata fruntea, cînd o femeie are
în față un bărbat falnic ca domnia ta,
uită și cum o cheamă...

— Isteată ești, frumoaso! s-a um-
flat Drăcea în penie.

— Și cînd pornim la drum?

— Curînd! Foarte curînd!...

— S-o crezi tu... a mormăit Chiper,
făcînd cu ochiul spre Ilinca. Alexa
trebuie să știe ce facem noi aici... în-
telegi?

— Ce vă șoșotiți acolo? s-a răstit
Drăcea.

— Îi spun și eu fetei ăștia că odată
bea mița oțet și că numai cine-a min-
cat papară știe dulce-i ori amară.

Și au mai trecut două zile.

În Piscul Șoimului, sub clopotul mut
și negru al nopții, împroșcat cu prundiș
de stele, Alexa căuta să întărească i-
nima și cugetul firtaților.

— Ca să nu înțepem aici, în ne-
lucrare și trîndăvie, ar trebui să facem
niscăi muștru la lupta cu spada. Ne-am
mai lua. Am mai uita năcazul și ama-
rul.

— Ba să ne cruțăm puterile; poate
ne vine Neicu în ajutor, s-a împotrivit
unul din firtați.

Au tăcut, îndelung, cu fața spre stele,
îngroziți de zodia proastă în care-au
căzut, cum cade sălbăticiunea în cap-
cană. Au tăcut și-au adormit. Tirziu,
cînd Găinușa s-apropiat de Calea Lap-
telui, Alexa auzi în vale foșnet ciudat.
Își trezi firtații. Se așezară fiecare la
locul lui de pîndă și luptă. Deodată, de
un cleanț de stîncă, s-a încolăcit o fu-
nie, ca un șarpe mlădios căzut din cer.
Alexa s-a tîrît într-acolo. A așteptat,
cu pumnul înceștat pe mănunchiul pa-

loșului: simțea că doi poterași urcau
pe frînghie, unul după altul, tiptil, ase-
meni cotoilor cînd pîndesc hulubițele.
Î-a lăsat să se apropie de pisc, și, cînd
credeau c-au ajuns, le-a tăiat, fulgeră-
tor, funia cu paloșul, prăbușindu-i în
prăpastia de unde se ridicaseră. De jos
au trîznit focuri de flintă. Alexa și fir-
tații lui au prăvălit cite o stîncă și le-au
urmărit huruirea în vale, pînă au in-
trat, bildibic! în apa Bistriței. S-au au-
zit vaiete și sudălmii cumplite.

— Aaah! Chisăliță! a mai aruncat
Ursu un bolovan, mare ca o roată de
car cu boi, să strivească toată potera
dac-o prinde-n cale-i.

— Ei, dacă le luam funia... a oftat A-
lexa, din rărunchi, gîndind c-ar fi
innodat un capăt de-un brad și-ar fi
coborît, veveriță, pe latura abruptă a
piscului, drept în mijlocul Bistriței fără
să-l simtă poterașii oricît de dați naibii
ar fi.

Insoțită de Ilinca și de Călina, Zul-
nia Canta cerceta, cu multă luare a-
minte, pluta construită ca să se preum-
ble pe Bistrița, cu toată familia. Soco-
tea că Drăcea, născocind atare idee și
înfăptuind-o repede, în mare taină, și-a
dovedit iară vrednicia, credința și iscu-
sința. Se simțea foarte îndatorată și
chiar îndrăgostită de dînsul, ca acum
trei ani, cînd l-a primit în slujbă.

— Chiper, du îndată, cumnatului
meu calul cel roib, a suris, larg și bi-
nevoitor, Zulnia Canta. I-l dăruiesc.

— Bine, măria ta, cum poruncești.
— Dar intrînd în casa-i, fil deștin-
nic, fscodește și vezi dacă în adevăr
Zoe-i acolo.

— Prea bine, măria ta. Dar... ca să
fiu mai arătos, și să-mi pot împlini
slujba mai lesne, îngăduie să mă îm-
brac arnăut.

— Îmbracă-te, a încuviințat Zulnia,
înveselită.

VA URMA

NEGRU

RU ALMAȘ

ETRE

se află — se află la noi. Acu, ba-
vă și cu el, dacă vă dă mîna.
Are dreptate stăpînul, s-a întristat
ea, nu atît c-ar fi dat crezare celor
e, cît pentru că nu voia să-l supere
tare. Jupin Alexandru Canta-i om
ci și cu mare trecere la țărani.
Blăstămată fii, mamă, că m-ai fă-
nuiere! I-a pironit Zulnia c-o pri-
disprețuitoare pe amîndoi.
a gîndit căpitanele Drăcea cîteva

VERDEȚURILE

Legumele și zarzavaturile proaspete sînt sursa cea mai importantă de vitamine, necesare organismului omului.

În timpul iernii însă, acestea lipsesc în mare măsură. Or, legumele și zarzavaturile conservate, deși își păstrează în bună parte valoarea lor în vitamine, totuși nu pot acoperi nevoile în măsura necesară. De aceea, la sfîrșitul iernii și începutul primăverii se observă la mulți oameni o stare de slăbiciune, așa-zisa astenie de primăvară.

Putem să combatem această situație consumînd, acum la început de primăvară, mai multe legume și zarzavaturi proaspete, care cum se știe conțin importante cantități de vitamine.

Așa de pildă 100 gr. de spanac nepreparat conțin de două ori mai multă vitamina A și B decît aceeași cantitate de roșii proaspete și de trei ori mai multă vitamina C decît aceea.

Valoarea în substanțe chimice și vitamine a urzicilor este egală cu aceea a mazărei verzi.

Lăptucile, folosite ca salată, conțin tot atîta vitamina A ca și morcovii, iar păpădia conține vitamina A de 100 de ori mai mult decît spanacul și vitamina C de două ori mai mult decît acesta.

În general este bine ca toate verdețurile, care se pot întrebuița sub formă de salată, să fie preparate sub această formă, dat fiind faptul că prin fierbere se distrug o parte din vitaminele pe care le conțin. Cînd sîntem nevoiți, totuși, să le fierbem, atunci acest lucru se face în oale bine acoperite.

Dr. EUGEN ȘERBĂNESCU

P A G I N A

ȘIPOTUL
VARVAREI

Fată din Țara Moților.

F E M E I I

Doctorița

Ochiul — era să zic ai fetei dar mi am adus brusc aminte că are doi copii — sînt iscoditori și jucăuși. E ditamai doctorița, dar are ceva de veriță care-i pune virsta sub taină. Nu știu cui să închin aceste rinduri, ei sau tatălui care-a avut-o cu vrednicie, învățător din Drăgușelul Făgărășului, vechi și credincios prieten al „Albinei”. Cînd a auzit de numele revistei doctorița a tresărit spunînd că s-a pomenit cu ea în casă de cînd era mică. Doctorița Teodora Popa de la dispensarul din Bolintin Vale, este a a a a obîrșe țărăncă.

— Acolo la Drăguș la noi sînt cele mai frumoase costume din lume. Afu, cum era și firec, că are acasă unul, așa cum aveau și femeile daciilor. Și că atunci cînd i se face dor de ai ei, îl îmbracă. Aș fi vrut s-o văd pe doctorița pediatru în costum țărănesc, dar n-am avut noroc.

— Dar aici la Bolintin, unde esti mta medic, nu se cultivă tradiția costumului?

— N-au decit bătrînele... (și oftează).

Nu mi-am putut inchipui că pe o doctoriță o poate face să sufere un astfel de lucru. Așa că s-a dus la baba Marda Criveanu, a consultat-o pentru bruceșugurile ei bătrânești și apoi a rugat-o să scoată din ladă costumul. S-a înveșmîntat cu el chiar acolo. Se spune că de atunci baba o iubește.

— În Va'ea Jiului, unde am fost eu după ce am terminat facultatea, — (a fost frunță de promoție și a cerut Va'ea Jiului) — sînt niște ciobani cărora li se zice „mom'riani”, care trăiesc la izvorul folclorului, oameni de o mare curățenie. Cînd se îmbracă sărbătoarea, zici că au în viață strămoșii din cărțile de istorie.

— Ce anume te frămîntă pe mta'le mai mult?

— Am cîteva cazuri de hipertiroizi în circă. Trebuie să-i vîndec pe aduți, trebuie să-i previn pe cei mici. Trebuie să definie și înăturate cauzele care provoacă boala. Trebuie să mu'te.

— Și n-o să-ți fie greu?

— Nu, că vin aici dintr-o circă și mai grea. Nu mă sperii.

— Cite ore muncești în fond pe zi?

— Am ca tot omul un program normal, dar nu-mi pot doza efortul fiindcă la tot pasul apare neprevăzutul. Subiectul meu e omul. Problemele sănătății și ale unei desăvir-

șite igiene se rezolvă între altele și în sa'a cîmînului cultural, unde auditoriul e mai numeros. Am, prin specialitate, contact mai mult cu femeile. Am constatat că nu știu să gătească pentru copiii mici. Le spun cum se fierbe laptele, — (ce obicei prost au unele care iau laptele de pe foc de cum se umflă. Ar trebui să sufle în spumă și să-l lase preț de-un sfert de ceas pînă mor toate bacteriile). Le învăț cum să spele salata, ce mincăruri să facă. Oul poți să-l răscoji și să-l mînci așa, dar se mai poate găti în o sută și unul de feluri. Am pus-o pe sora Veronica Dobre, între altele o bucătăreasă excelentă, să le pregătească demonstrativ cîteva mincăruri.

Am întilnit la femei o mare dorință de a ști. M-am dus la Irina D'ncă — un caz de insuficiență cardiacă. Colac peste pupuză, mai făcuse și o pneumonie. Am îngrijit-o, i-am spus ce trebuie să facă și am p'ecat. Cînd am trecut din nou, mi-a pus astfel de întrebări cu privire la regim, că am rămas uluită. Citise despre așa ceva între timp.

— Și alte frămîntări ale mta'le?

— M-am dus în Crivina, comună din raza dispensarului. E-acolo o familie, a crivinenilor, chiar așa se cheamă, cu niște fete harnice, cusătorese excelente. Se vede asta de cum le deschizi ușa, după tot ce a ieșit din mîinile lor. Aș fi fericită să știu că poate reinvia și se poate răspîndi o astfel de artă.

Auziți, oameni buni din Bolintin, ce spune doctorița?

V. TOSO

MODEL DANTELAT

Rîndul 1: x 5 ochiuri pe față, 1 ochi luat fără să se lucreze, cu firul prin spate, 6 ochiuri pe față, se repetă de la x.

Rîndul 2 și toate rîndurile cu soț se lucrează pe dos.

Rîndul 3: x 1 jeteu¹⁾, 4 ochiuri pe față, o scăzătură triplă²⁾, 4 ochiuri

pe față, 1 jeteu, 1 ochi pe față, se repetă de la x.

Rîndul 5: x 1 ochi pe față, 1 jeteu, 3 ochiuri pe față, o scăzătură triplă, 3 ochiuri pe față, 1 jeteu, 2 ochiuri pe față, se repetă de la x.

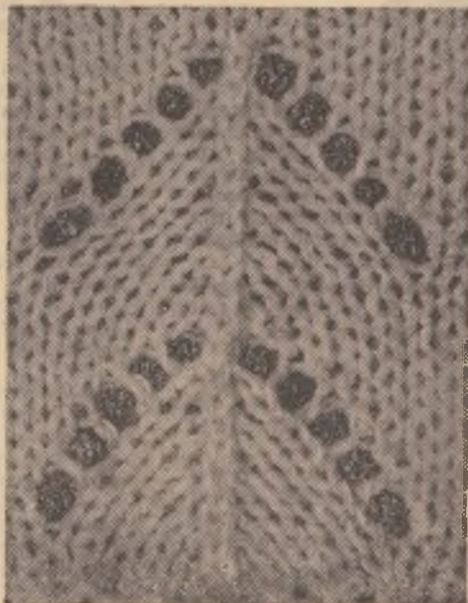
Rîndul 7: x 2 ochiuri pe față, 1 jeteu, 2 ochiuri pe față, o scăzătură

— Ceau, mamaie!

— Săru' mîinile, don-soară...

Desen de T. PALL

În Mărginimea Sibiului, zonă cuprinzînd vechi așezări românești de păstori, erau cunoscute pînă acum două muzee sătești: cel din Poiana Sibiului și cel din Rășinari. Lor li s-a adăugat de curînd un al treilea: muzeul pastoral din Galeș.

Noul lăcaș muzeistic a luat ființă de un an, prin grija Mariei Costăchescu, directoarea școlii și totodată a căminului cultural. Avînd sprijinul unui comitet de inițiativă, anume alcătuit, directoarea a colecționat de la localnici aproximativ șapte sute de obiecte de uz casnic și meșteșugăresc, textile, ceramică, mobilier țărănesc, încrustături în lemn etc. Cele mai multe din aceste obiecte au fost donate. Pentru achiziționarea altora, s-au folosit fonduri bănești realizate din organizarea de către comisia de femei a unor serbări în aer liber. Cu adevărat nu s-a preocupat nici un efort pentru ca tinărul muzeu, prin varietatea expozitelor, să ofere un tablou complet al vieții economice și spirituale a satului pastoral săliștean din trecut.

Nu lipsesc nici aici încrustăturile pe care ne-am obișnuit a le numi „visuri în lemn”: furci cu coarne (un cioban lucrează la o asemenea furcă o vară întreagă!) apoi fuse, linguri și bastoane numite simplu „bîte”, din acelea care îl însoțeau pe ciobani în lungile deplasări sezoniere cu turmele.

Despre pricceperea meșteșugarilor vorbesc: roata olarului, atelierul de făcut piepteni pentru lină, presa pentru înflorat șerpăre, calapoade pentru pălării și altele. Un interior de casă incintă prin jocul culorilor și al motivelor decorative geometrizate de pe fețele de perină, straite, ștergare, merindare și țoluri. Războaiele de țesut se aliniază pe categorii: pentru desagi, pentru aba, pentru briie. Toate încaperile de la etajul școlii sînt pline de aceste obiecte care, cu sprijinul specialiștilor de la Muzeul Brukenthal, urmează a fi orînduite după criteriul științific și așezate, unele, în vitrine. Valoarea muzeului sătesc din Galeș este atît de evidentă, încît el va deveni filială a vestitului Brukenthal.

Organizatorii s-au gîndit și la o „secție în aer liber”. În spatele școlii, pe o terasă a Riului Negru, cu ajutorul I.A.S. Săliște care a donat materialul necesar, se reconstituie o stîină, cu obor și cu strungă, cu tindă pentru odihna ciobanilor și cu celarul din care nu vor lipsi crăcanțele de animat ceauțele pentru fieritul xerului și mămăligii, crînta pentru închegatul laptelui și storsul cașului, paturile pentru burduflul cu brînză. Pentru adăpatul oilor, va fi adusă pe troci apa unui izvor de sub dealul de alături, înconjurat de legende contemporane cu unele expozate din muzeu și numit Șipotul Varvarei.

Istorie și poezie, pe-un picior de plai.

NICOLAE CULCEA

triplă, 2 ochiuri pe față, 1 jeteu, 3 ochiuri pe față, se repetă de la x.

Rîndul 9: x 3 ochiuri pe față, 1 jeteu, 1 ochi pe față, o scăzătură triplă, 1 ochi pe față, 1 jeteu, 4 ochiuri pe față se repetă de la x.

Rîndul 11: x 4 ochiuri pe față, 1 jeteu, o scăzătură triplă, 1 jeteu, 5 ochiuri pe față, se repetă de la x.

Cu cele 11 rînduri se termină modelul. Rîndul 13 îl începem ca la rîndul 1.

¹⁾ Jeteu = înfășurăm firul o dată în jurul andrelei drepte, trecîndu-l din față spre spate.

²⁾ Scăzătură triplă = se iau primul și al treilea ochi cu andrea din dreapta fără să se lucreze, apoi se pun pe andrea din stînga înaintea ochiului al doilea și se lucrează toate împreună pe față de la stînga la dreapta.

STANCA

**ECONOMIE DE TIMP
EFORT MINIM
REZULTATE EXCEPTIONALE**
obțineri
folosind **MĂȘINA DE SPĂLAT RUFEE**

Se vinde și ca plata în rate
în magazinele universale și
specializate ale cooperativelor
de consum.

COOP
"Fehru - Metalica"
BUCUREȘTI STR. VÎNĂTORI NR. 4
Sectorul VI Tel. 31.10.22

execută pe bază de comenzi următoarele produse:

- mobilier metalic
- construcții metalice de gabarit mic
- lămpi tip triaj cu vapori de mercur
- frapiere salon pentru restaurante
- hrănitore și adăpători manuale pentru păsări

Programul de televiziune

DUMINICĂ 7 APRILIE

9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi ? ; 9,02 — Gimnastica de învățare ; 9,10 — Pentru copii și tineretul școlar : ● Biblioteca lui Așchiuță. ● Film serial : „Meteor XL-5”. ● Acasă la pictorul Al. Ciucurencu ; 10,30 — EMIȘIUNEA PENTRU SATE ; 12,30 — CONCERT SIMFONIC. 13,00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; După amiază : Transmisiuni sportive — Fotbal. În pauză : „Careul Magic” vă prezintă, înregistrat pe film, meciul de box Archie Moore — Harold Johnson ; 18,00 — Muzică populară românească. 18,30 — Magazin 111 ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Interpretări de operă : soprana Lucia Stănescu ; 20,10 — Teatru în studio : „ZIUA MAMEI” de J. B. Priestley. 21,10 — Slagăre în interpretarea actorilor ; 21,30 — Film artistic : „Babette pleacă la război”. În rolul principal Brigitte Bardot ; 23,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,15 — Telesport.

MARȚI 9 APRILIE

17,30 — Pentru cei mici : ● Povestiri pe degete. „A fost odată un căluț de mare”, de Lucia Matei ● Filmul de desene animate : „Aventurile lui Joe” ; 18,00 — În direct... Transmisiune de la expoziția fabricii de mobilă de la C.I.L.-Pipera ; 18,30 — Curs de limba franceză (lecția a 11-a) ; 19,00 — Pentru pionieri și școlari : „Autograf pe o carte” ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate ; 20,00 — Film serial : Thierry la Fronde ; 20,26 — Album de poezie ; 20,40 — Seară de teatru : „ACT VENETIAN” de Camil Petrescu. Interpretă un colectiv al Teatrului Național din Craiova. În pauză : Poșta TV ; 22,40 — Romane. 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI 10 APRILIE

17,30 — Pentru școlari : ● „EX-TERRA '68”. Emisiune-concurs. ● Filmul de desene animate : „Aventurile lui Joe” ; 18,00 Telecronica economică : Valențele metalului ; 18,30 — Curs de limba engleză (lecția a 11-a) ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate ; 20,00 — „Dor de soare”. Emisiune muzical-coregrafică, pe muzică de Mihail Jora ; 20,30 — Avanspremieră ; 20,45 — Telecinemateca : „Erau 9 celibatari”. Film artistic cu Elvira Popescu și Sacha Guitry ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI 11 APRILIE

17,30 — Pentru copii : Filmul „Poly și secretul celor șapte stele” ; 18,00 — La ordinea zilei : Informatica economică ; 18,30 — Curs de limba germană (lecția a 11-a) ; 19,00 — Studioul pionierilor. Start ! ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ;

19,50 — Buletin meteorologic. Publicitate ; 20,00 Film serial : „Wikingii” ; 20,30 — „Primăvara a sosit” — montaj folcloric. 21,00 — Mult e dulce și frumoasă... Emisiune de limba română ; 21,30 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice : Tasmania ; 22,00 — Stagiunea „Teatrului Național” prezentată de Jean Louis Barrault ; 22,30 — Artă plastică ; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI 12 APRILIE

17,30 — Pentru copii : ● Țara mea. ● Filmul de desene animate : „Aventurile lui Joe” ; 18,00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă ; 18,20 — Buletinul circulației rutiere ; 18,30 — Curs de limba rusă (lecția a 11-a) ; 19,00 — Antologie școlară : Cronicarii muntelui : Anonimul Brincovenesc ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate ; 20,00 — Studioul muzical : Cultura muzicală de-a lungul timpului : Clasicismul vienez ; 22,30 — Ecran literar ; 21,00 — Reflector ; 21,15 — Film artistic : „Sursul Giocondel”. O ecranizare după nvela lui Aldous Huxley, cu Charles Boyer. 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂȚĂ 13 APRILIE

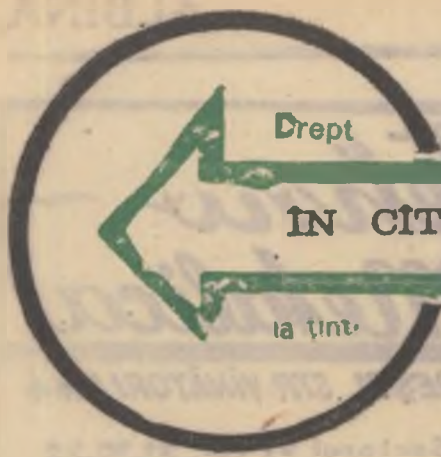
După amiază — Fotbal : Dinamo București — Steagul Roșu Brașov ; 18,15 — Pentru cei mici : Lanterna magică ; 18,30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 11-a) ; 19,00 — Pentru școlari : „România pitorească” ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate ; 20,00 — Telesciclopedia ; 21,00 — Înfinire cu... Astăzi seară violonistul Ștefan Ruha ; 21,15 — Film serial : „Evadatul”. Peregrinările „Evadatului” se apropie de deznodământ. Vom afla în sfârșit cine a ucis-o pe nefericita soție a doctorului Kimble și ce s-a întâmplat cu „ciungul”. Nu vrem să solicităm mai mult curiozitatea telespectatorilor (ciclul are mult mai multe episoade decât am difuzat noi) și vă prezentăm finalul serialului compus din două părți. Prima parte o veți putea urmări astăzi-seară, partea a II-a sîmbătă viitoare. Telespectatorii ar dori poate să știe ce alt serial va fi transmis sîmbătă seara pe micul ecran. Gusturile sînt însă diferite iar alegerea, bineînțeles, complicată. De aceea vom solicita și ajutorul dumneavoastră. În săptămîna dintre 21—28 aprilie, vom difuza cîte un episod din trei seriale diferite. Vă vom ruga să ne indicați pe cel care v-a plăcut mai mult, pentru a putea pregăti și alte episoade din serialul respectiv. Adresa noastră : Televiziunea Română, Căsuța poștală 111, secția Film ; 22,05 — „În spirala”. Emisiune muzical-distractivă ; 22,40 — Invitata noastră : Cîntăreața de muzică ușoară Gabu Novak ; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,15 — Telesport ;

ESAROM

INTREPRINDEREA de produse din ceramica fină pentru construcții, cu sediul în București, str. Preciziei nr. 1, sectorul 7, tel. 31.51.61, produce și livrează pe bază de comenzi și repartitiei plăcaj ceramic în diferite nuanțe de culori, la dimensiuni 2x2 cm și 2,5x2,5 cm, pentru placarea clădirilor la exterior și interior. Doritorii se vor putea adresa cu comenzile serviciului desfacere al întreprinderii, tel. 31.51.61, unde se va putea consulta și catalogul produselor întreprinderii

La cererea cititorilor, revista ALBINA va publica, începînd cu acest număr, programul de televiziune

IMPRUMUTAM magnetofon cu... luna. Doritorii a se adresa căminului cultural din Cuza-Vodă. Audițiile muzicale sînt suspendate pînă la apariția prezentului anunț.

MAGAZIN închiriază căminul cultural din Traianu, pentru depozitarea cantităților mari de coji de semințe recoltate după fiecare spectacol.

VOCE DE TENOR

IN CITEVA COMUNE IALOMITENE

Epigramă

După ce a văzut filmul „Elena din Troia”, Gh. Bogde, din comuna Unirea, a determinat-o pe Elena Ivanciu să fugă de acasă, promițându-i că o ia în căsătorie.

La fel ca Paris odinioară
Tu pe Elena ai răpit-o
Dar te făcuși acum de-ocară,
Don Juan cum ești, ai părăsit-o.

Cum? N-ai aflat despre pățania mea? Ei, asta-i bună! Eu n-am să uit cît oi trăi iar dv. nu știți nimica, nimic-uda. Să vă spun? Da? Fie, însă altădată să nu vă scape nimic urechii, zic eu urechii, gurii că de aici mi se trage toată păcetea.

Treceam, într-o zi, prin fața căminului cultural. Mă-mpinge naiba și mă opresc. Un afiș cît ziuica de mare (nu pot să vă arăt că mîinile-mi sînt prea scurte), sta lipit pe ușa de la intrare. Curios cum sînt din înscăput, n-am putut să rabd și-am înșăcut a-l citi. „Toți cei care cred că au voci să se prezinte la cămin pentru a fi aleși în cor. Peste o lună de zile vom pleca cu corul, cu brigada, cu formația de dansuri în turneu”. Semna tovarășul Crăciun, directorul căminului.

Cum știam că am voce cu carul, mi-am zis: Așa noroc nu ți se ivește la tot pasul, Ioane! Ce mai aștepti! Ai să pleci în turneu, ai... Și cum vocea o port cu mine tot timpul, n-am mai dat pe-acasă, de teamă să nu se ocupe locurile și să rămîn de din fața. Ce-l drept, nu prea eram îmbrăcat așa bine, ca acum, însă oricine știe că poți să te îmbraci și-n aur că tot nu ți se schimbă vocea. Și-am intrat. În față, îmi apăru cineva îmbrăcat într-un halat alb cum îl hirtia. Nu-l cunoșteam. Ei, m-am gîndit eu, este tovarășul dirijor, adus special de la oraș, să aleagă pe cei care au vocile cele mai frumoase. În cameră fel de fel de aparate, de instrumente. „Ia loc”, m-a invitat el politicos, arătîndu-mi un scaun tot alb, cu spătar la ceafă, ca la frizer. M-am așezat zicîndu-mi în sinea mea: Ai să vezi dumneata ce voce am, n-or să fie mulți ca mine. „Deschide gura” — mi-a spus el după ce m-a potrivit bine pe scaun. Eu, tot în sinea mea: vrea să-mi vadă coardele vocale. Și la urma urmei de ce să nu i le arăt. Și-am deschis gura tare de tot... „Păi, dumneata ești un bun...” Cum să nu, tovarășe, l-am luat eu vorba și din gură. Și-nici n-am apucat să mai zic ceva că m-am trezit țipînd, urlînd de durere. Cît ai spune peste mi-a și luat o măsea din gură, pe care o ținea în virful unui clește nichelat. Măi drăcie, mă socoteam eu, dureri de măsele n-am avut de cînd mama m-a făcut, atunci să știu că vrea să-mi facă vocea mai subțire, să mă treacă la tenor, nu la bariton. Muream și drăcovenia asta n-o știam. Muream de-a pleca l-am întrebat: Cînd încep repetițiile, tovarășe? „Ce repetiții?” m-a întrebat și el. Cum, la cor, pentru turneu — l-am lămurit eu. „Aici e cabinet dentar, tovarășe, n-avem nici o legătură cu corul. Poate alături”.

Și-am plecat acasă, ca din țevă de pușcă, cu o măsea lipsă în gură. De-atunci n-am mai pomenit nici de cor, nici de voce, nici de turneu. Cine nu mă crede să facă ca mine și nu l-o mai trebui cor cît o fi cabinetul dentar în căminul cultural din Borcea.

S-AU ADĂPAT

Acțiunea se petrece la restaurantul din Jegălia. Pe la ora 9 dimineața, intră Gheorghe Buzatu și Ioan Cerchez, îngrijitori la cooperativa agricolă.

— Dă-ne două țuici. Repede, că ne grăbim.
— De ce ne grăbim, Ioane?
— Trebuie să mergem la grajd. Avem treabă: adăpare, furajare, mulsul.
— Pînă la muls mai e timp. Acum e abia 9. Hai noroc și să mai vină un rînd.

ORA 12

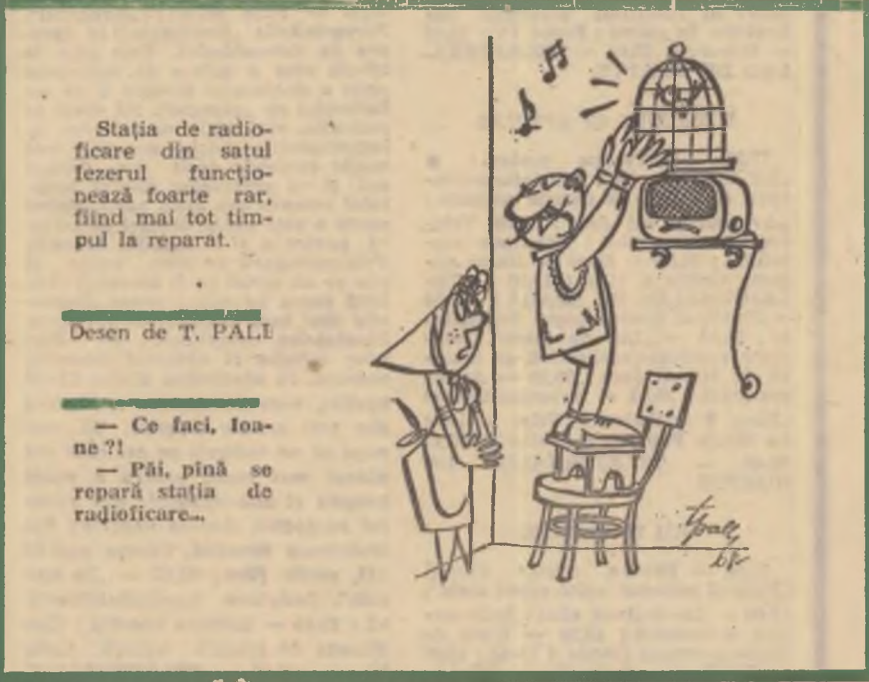
— Măi Ghiță, noi parcă ne grăbeam să mergem undeva. Nu mai ții tu minte, unde?
— Ba da. Îmi amintesc precis că trebuia să mergem... Stai să beau o bere să-mi sting țuica și spun tot. Așaaa! Ce ziceai?
— Că ne grăbeam.
— Exact. Să ne grăbim că se-ncălzește halba.
— Nu, mă, de asta.
— Da' de ce, Ioane?
— Stai că mi-am amintit. Mulsul!
— Ce să mulgem?
— Laptele.
— Hai' că ești copil Ioane! Păi ție îți place laptele?
— Aș! Se poate, la vîrsta mea...

Ghiță mă faci să rid. Decît din uger — lapte mai bine din sticlă — țuică.
— Just! Să mai vină două marl.
— Mici, Ghiță, mici. Ca să prindem cel puțin mulsul de seară.
— Il prindem. Numai la muls ți-e capul. Dar la furajat?
— Ai dreptate. Am băut și am uitat de furajare. Urgent iau măsuri să pună două fripturi.
— Stai, că furajarea trebuie făcută rațional. Eu zic să luăm niște măslin înaintea.
— Înainte, de ce?
— De încă dea, mică.
— Ești deștept, cum te priceptu, mai rar. Să mai vină două țuici cu măslin și o țuică la grătar...

ORA 19

— Măi Ghiță... mai mulgem o sticlă de „regiune”.
— Pentru tine, mulg și două. Mi-e o sete de parcă nu m-aș fi adăpat din zor.
— Și să mai luăm niște... furaje.
— Da' să fie mai fripte.
Cel doi îngrijitori n-au mai trecut pe la grajduri nici în ziua aceea și nici a doua zi cînd s-au tratat cu castraveți murați ca să le treacă mahmureala.
Au uitat și de furajat și de adăpat și de muls. Dar poate își va aminti cineva să-i țesale puțin.

Pagină redactată de
O. MARALOIU
și
A. CRĂITORU

Pilule amare

În contul anului 2000

Maria Achim e bibliotecară în comuna Cuza Vodă. Mai mare dragul să privești fișele de cititori întocmite de ea. Sînt așezate într-o ordine perfectă și pe fiecare fișă sînt trecute numeroase titluri de cărți. Ca să ajungă la acest rezultat, ce-i drept, a muncit. Să nu credeți că a organizat manifestări de masă cu cartea. Metoda ei este mult mai simplă. Aruncă o privire spre rafturi și completează fișa. Sătenii nici nu știu ce multe cărți au citit. Dar, în felul acesta Maria Achim și-a făcut planul. În curînd va începe să lucreze în contul anului 2000.

Ras, tuns și coafat

Astă toamnă, în Jegălia, s-a înființat un atelier de coafură. Deși înzestrat cu toate cele trebuțoare, plus o coafă adusă din Călărași, atelierul a avut zhinion din prima zi. Cînd să fie coafată prima clientă s-a constatat că siguranțele aparatului sînt... arse. S-au făcut adrese, în schimb cărora s-au primit promisiuni. În acest timp coafeza a fost plătită, iar atelierul n-a avut nici un venit. Sîntem convinși că cei ce-ar fi trebuit să se ocupe de această problemă n-au nevoie să fie coafați, în schimb pot fi... rași.

Epigramă

Cadrelor didactice din comuna Căzănești.

Fără nici o îndoială
Că la munca culturală
Ați și fost încondeiate
Cu-absențe nemotivate.

CINE ESTE...

În numărul viitor:

Rezultatele și premiații concursului

...AUTORUL?